

ПОБОРЮЮТЬ БІЛЬШОВИЗМ І НЕ МАЮТЬ ЧАСУ НА БОРІТЬБУ З САМОГОНОМ НА ФАРМАХ

Кемсек, Саск.

Час від часу можна бачити в “Фармерському Житті” дописи про самогон на фармах. Впиваються ним чоловіки і жінки, хлопці і дівчата, а навіть маля діти. Пють його невідомі фармери, які не цікавляться фармерським рухом, тобто не цікавляться поліпшенням свого власного життя, але не вилучають його поза себе навіть ті, які входять за свідоміших і дуже часто напаминують інших, щоб не пили.

Немає потреби затаювати, що на фармах є дуже багато надлишкових пияків, бо це не принесе найменшої користі для фармерського населення і для фармерської справи. Немає потреби затаювати, що в багатьох фармерських хатах є цукру до чаю, бо цукру і сховає його від дітей, щоб вилучити галюп самогону. А як часом матір “вкраде” трохи того цукру, щоб засолодити чай для дітей, які йдуть до школи, то мається вона опісля від свого чоловіка.

І чи можна назвати такого чоловіка батьком своїх дітей? Я думаю, що ні. Не то батьком, а то людиною не можна його назвати. Таке дитинство і пацани мають більше ревною і батьківської любові до своїх дітей, як татині чоловік, що готов вибити їм життя за те, що вона взяла трохи цукру для дітей, якіш він купив, щоб зробити для себе самогону.

Німає годув своїх дітей так довго, доки вони не підроснуть і не наберуть досить сил, щоб самим знайти собі поживу, а тут людина, що має бути паном над німілою, ховає від своїх дітей поживу, щоб еякі її спожити в формі отруї.

Що найбільше завдає на фармах? Що роблять так звані “провідники народу”, щоб заридити дному серйозному положженню? Що роблять попи різних релігійних сект, щоб вивати велике число фармерів з обіймів проклятого самогону, щоб зробити з цих надлишкових пияків добрих батьків для їхніх рідних дітей і добрих чоловіків для їхніх жінок? Що роблять вони, щоб врятувати цих надлигових пияків від непотрібних судових коштів, в'язниці, а то й шибениці?

Нічого. На націоналістичних мітингах ви ніколи не почуєте одного слова проти самогону. В церквах те саме. Націоналістичні вожаки і всі попи звер-

нули свої гармати проти комуністів і вимагаються предетати їх як найбільшу небезпечку для фармерів. Сипляться громи з церковних амбон на “проклятих” комуністів, сипляться воші на націоналістичних мітингах, навіть в школі учителя остерігає дітей перед “комуністичною пропагандою”. Вся чорна реакція ненавидить комуністів, одиноких людей, які кажуть фармерам шукати виходу з нинішнього положення не в самогоні, а в організації.

Самогон є найбільшим ворогом фармерської класи, бо він позбавляє людину здорового розуму. Фармер, який живе в самогоні, не буде належати до своєї організації, не буде боротися за свої права. Це робить тільки думача людина, яка бачить визиски і несправедливість, бо її розум не залаганий самогоном. Але таких людей попам і націоналістичним вожакам не потрібно. Їм потрібно людей, які не вміють думати, які йдуть за їх впливом без найменшого надумання, бо з таких людей можна жити. Їм потрібно не свідомих фармерів, а надлигових пияків.

Недавно в околиці Кемсек стався випадок, в наслідок якого одна людина втратила життя, а другу чекає шибениця. Причиною цього випадку був самогон. Пиякий фармер Фред Рвансон прийшов додому від свого сусіда і почав сварку зі своєю жінкою. Підчас цієї сварки він вхопив сокиру і, як це звичає невистика, вдарив нею два рази свою 63-літню жінку по голові. Тяжко ранена жінка опісля померла.

Рвансон обороняє себе тим, що він був в сусіда і так напився, що прийшов додому без пам'яті. Він навіть не знає, як він зайшов додому, він нічого не пам'ятає про сварку з жінкою і про те, що він мав вдарити її по голові сокирою. Але цим він себе мабуть не оборонить.

Та хіба це одиникий випадок? Іх в повно в Канаді, головню на фармах. Я читав, що за таке саме повення в Канаді у Вінніпегу фармер а пиякий Мейлтон А. Говард то крові дускати з голови одні одним ліччає забав, хрестин, весіль, похоронів, парастасів і т. ін. А після цього всього таяниша по судах, непотрібні кошти, визначи тощо.

Деякі фармери кажуть, що вони пють “з гора”, пють, щоб забути за довги, несплачені по-

Один з десятків нових будинків нової столиці Радянської України — житловий будинок робітників цародного комісаріату юстиції, що будується на вулиці Леонтовича ч. 6 в Києві устаткований з усіма вигодами.

МІСТО І ТРУДЯЩІ КИЇВА ВІТАЮТЬ ПРИБУТТЯ СВОГО УРЯДУ

(Продовження з 1-ої сторони.)

длянської війни, став видатним ідустріальним центром, центром середнього машинобудівництва й легкої ідустрії. Його пролетарська населення зробило й зміцнилося. Центральний розвиток ідустріального науково дослідних інститутів роблять Київ культурним центром. Київ новини і стане гідною столицею пролетарської України. І які смішні виглядають спроби недобитих залишків націоналістичної контрреволюції, яка продавала й продає себе всім

шпінським апаратам буржуазних держав, снуючи нові імперіалістичні пляни проти Радянського Союзу, вважаючи Київ Прагобережжю України, як іодиндарм збройної боротьби проти Радянського Союзу. Перенесення столиці до Києва показує таку величезну силу цілого Радянського Союзу, що спроби всіх тих “джентльменів”, які ще не зрозуміли, що Україна є невіддільною складовою частиною великого Радянського Союзу, визнають рішучого й безпощадного удару.

ГІТЛЕРІВСЬКИЙ МІНІСТЕР ПРОПАГАНДИ ШУКАВ ПОРОЗУМІННЯ З ПОЛЬЩЕЮ

Варшава. — Фашистський уряд Німеччини прямує всіма силами до позискання приязні польського уряду, яка йому потрібна з огляду на зближен-

датки. Це не вихід з горя, це те, що доводить ще до більшого горя. Виходом з піннішого положення, з тих довгів і непадлених податків, є організація. По це вже не раз говорилось на сторінках “Фарм. Життя”, але хіба його читають ті фармери, що впиваються самогоном. Ні, вони або взагалі нічого не читають, або читають панськьо-люкайські газети.

інших країн. Говорячи про Гейбельса, Гейбельс сказав, що потребуємо більше правди так довго, як довго її будуть подавати без байок про переслідування і брехонь емігрантів”.

Сильні кордонні поліції оточили сали, в якій фашистський міністер виголосив промову. Заходила обав, що євреї влаштують демонстрацію, але уряд підприняв сильні кроки, аби фашистського гостя не стринула ніяка неприємність.

На другий день Гейбельс взяв інтерв'ю з фашистським диктатором Пілсудським.

Єврейська преса привітала приїзд Гейбельса до Варшави статтями, в яких гостро атакувала фашистський уряд Гітлера. З того приводу майже всі єврейські газети були сконфісковані. Одна з газет вмістила з відомлення, що група єврейських провідників післяла Гейбельсові копію книжки п. н. “Брунатія книжка терору Гітлера”.

ТУРЕЧЧИНІ НАВИСТИЛИ ЗЛИВИ Й ЗЕМЛЕТРУС

Істабул, Туреччина. — В західній Туреччині, головню в околиці Смірни, наступив великий землетрус, який вбив велике число людей і заподіяв багато шкоди. Землетрус наступив в часі великої зливи. Комунікація перервана. З причини зливи виляля ріки і позаливали села. Землетрус і зливи викликали серед населення велику паніку.

РЕДАКТОР “У.Г.” ПОМАГАЄ БЕНЕТОВІ ЗАВОДИТИ “ДОБРОБУТ” В КАНADІ

Фрейзервуд, Ман.

Радуйтеся задоволені фармери, бо редактори “Укр. Голосу” в спілці з прем'єром Бенетом заводять для вас “добробут” який не допустить вас збанкрутованих до банкрутства. Прочитайте свої новинки в “Укр. Голосі” з дня 13 червня про те, як то ви “таним коштом позбудетеся своїх довгів”, а опісля скличте всю свою родину і веселіться, бо коли ви вже збанкрутували, то на підставі новоді Бенетового закону ви вже більше не збанкрутуєте. То тільки раз у вашім життю може трапитися вам така “дурниця”.

А ось що “Укр. Голос” пише про Бенетову пропозицію “вирівнювання фармерських довгів”:

“Прем'єр Бенет вніс 4 червня в палату послів в Оттаві законопроект, якого фармери західної Канади вже кілька літ очікують, законопроект, аби в простій легкій і дешевій спосіб фармер міг позбутися своїх довгів. Бенетів законопроект дає фармерам нагоду користатися з доміняльного закопа про банкрутства, хоч до самого банкрутства їх не допускає. Скрізь мають бути назначені спеціальні ресівері, яких ділом буде “помагати в поладжуванню заданих довгів”.

Коротко, ясно і зрозуміло. Збанкрутовані фармери давно вже очікують закопа, який не допустив би їх до банкрутства. Внісши мільйонер Бенет “змилосердився над ними і вніс в парламенті законопроект, на підставі якого всіх тих фармерів, що вже давно збанкрутували, але покищо ще сидять на “своїх” фармах, ресівері “в простій, легкій і дешевій спосіб” виклинуть з фармів, але до банкрутства таки не допустять.

Як то добре редакторам “Укр. Голосу” взяти живцем побинок з першої ліпшої Бенетової казеті і передати її своїм читачам без ніяких поспень. Бо який полєзати, то в цім випадку треба було б редакторам “Укр. Голосу” сказати, що дія нікого не назначається, а ресівера, коли він не банкрутує. Чи чули ви про те, аби в сторі, якому не грозить банкрутство, був ресівер? Якщо фармер не банкрутує, то на чорта йому здався ресівер? Чому панікує Бенет, Бенет не казати ресівера для своїх мільйонів? Останніх кілька слів в новинці редактор “Укр. Голосу” взяв в лапки. Не знаю я чому

він це зробив. Чи так було в ті Бенетовій газеті, з якої він цю новинку перебрав, чи може це його власна робота. А може редактор “Укр. Голосу” не відрізав те, що ресівері будуть “помагати в поладжуванню заданих довгів” і тому взяв тих кілька слів з лапки наведення? Якщо не вірити, так чому ви не поспень своїм читачам, що з цього законопроекту задоволені незможні фармери будуть мати так багато користі, як з трушевичівських бондів? Чому він не поспень ту “глибоку філософію”, що “Бенетів законопроект дає фармерам нагоду користатися з доміняльного закопа про банкрутства, хоч до самого банкрутства їх не допускає”?

Хто може бути такий дурний, аби “користав” з закопа про банкрутства, коли йому таке не загрожує? З цього закопа користають великі бізнесмени, які зложилі з бізнесу великі суми грошей, а коли по бачили, що бізнес підпадає, гарненько спрятали їх, а бізнес проголосили себе банкрутими. Але незможні задоволені фармер такої штуки не втне, бо він не зложив зломаного центра за 30 років тяжкої праці. Таких фармерів шерифи з поліцією викидають з фармів” в простій, легкій і дешевій спосіб”.

“Укр. Голос” каже, що колонього також криза, значить, має довги. Пощо, отже, апелювати до своїх читачів за пресовим фондом і вирівнюванням редплат. коли можна вирішити свої довги в простій, легкій і дешевій спосіб, скориставши з нового Бенетового законопроекту, який дозволяє на банкрутство без банкрутства?

Збанкрутований.

МОРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ЗВ'ЯЗАНА З КЛОПОТАМИ

Париж. — Хоч Франція прийняла запрошення Великої Британії взяти участь в прелімінарному обговоренні морської конференції, що відбується в 1935 році, то на дорозі стоять тепер перешкоди для тих наред. Франція домагається, щоб не прелімінарні обговорення запросити Радянський Союз. Велика Британія запросила також Італію висловитися по цьому питанні, а Італія домагається, щоб і Німеччина була запрошена.

ФАШИЗМ ДАЛЕКО НЕДОВГОВІЧНИЙ

ського патріотизму та шовінізму. Німеччина, навпаки, підчас фашистського перевороту являла собою і являє й тепер країну, що виийшла з імперіалістичної війни з поразкою, що значно поглиблює економічну кризу німецького капіталізму і таким чином ще більше підсилює маси трудящих на боротьбу проти фашистського режиму.

Через рік, коли після приходу фашизму до влади в Італії, компартія в Італії була цілостаново підготовлена до того, щоб під ударом терору зберести свої зв'язки з масами, — тї після приходу фашизму до влади в Німеччині, компартія Німеччини зуміла в умовах найжорстокішого підділья зберести 60 тисяч членів партії і зберегти для вирішального наступу проти фашизму.

В таких же обставинах, як і в Німеччині, прийшов фашизм до влади й в Австрії і в Угорщині, що паріше недовготривалість панування фашизму і в цих країнах.

поглиблення економічної кризи капіталізму, значно ослабляв. Деградація сільського господарства Італії дійшла таких розмірів, що нечувано загострює промислово кризу. Достатньо нагадати, що використання добрива в сільському господарстві Італії знизилось з 1929 р. порівняно з 1928 р., а по фосфору — на 42 процент, а по калію — на 50 процент.

Поглиблення промислової та аграрної кризи в Італії викликало нове обурення широких трудящих мас Італії проти фашистського режиму. В Італії компартія тепер значно зміцніла. Компартія Італії, гуртуючи на собі себе пролетаріят та осповні маси селянства, збирає фронт пролетаріяту під керівництвом компартії майже всіх країн Європи, — то

стє великим, що “революційна криза назриває і фашизм далеко не довговічний”. (Сталін).

Фашизм робить все наспроби, щоб укріпити своє панування. Це він намагається досягти своїм шаленим варварським терором не тільки проти авангарду пролетарської революції — проти комуністичних партій, а й проти всіх робітничих організацій. Він надає всілякі (і за допомогою боївки фашизму це пам'ятати в значній мірі він здійснює) силу створити на чолі професійного руху, фашистські професійні, поствантні професійки на службю фашистській державі. Поруч з цим фашизм шукає укріплення свого панування на шляху авантюристської зовнішньої політики, робивши ставку на війну, насамперед, проти Радянського Союзу.

“Шовінізм і підготовка війни, як основні елементи зовнішньої політики... от що особливо займає тепер увагу імперіалістичних політиків” — слова товариша Сталіна на XVII з'їзді партії насамперед стосуються фашистської Німеччини.

ліи наводить плян, що його дотримується фашистська Німеччина, — плян, за яким війна проти СРСР має бути організована Німеччиною під пратором “запліднення ширшої раси вищою расою”. Цей “расовий” прапор не випадково обраний фашистами для прикриття своїх імперіалістичних цілей. Німецькі фашисти намагаються своєю “расовою теорією” демагогічно затемнити мозки німецьких трудящих. Провідуючи “расову” теорію “теорію” цілісності нації, філософське гайворонує фашизм цим затушовує класовий характер нації, щоб створювати сприятливий ґрунт для підпорядкування інтересів німецького пролетаріяту інтересам німецької буржуазії, для виправдання свого шаленого терору проти всіх тих, хто наспівується виступити в оборону класових інтересів підданого пролетаріяту та трудящих проти інтересів німецької буржуазії.

Але “революційна криза наростатиме тим скоріше, чим більше буржуазія залуговуватиметься у своїх воєнних комбінаціях, чим частіше вона вдаватиметься до терористичних методів боротьби проти робітничої класи й трудящого селянства” (Сталін).

Коди мова йде про недовговічність фашизму, то ця недовговічність щільно пов'язана з активністю суцільного фактора — пролетаріяту та його революційного авангарду. Недовговічність фашизму треба розуміти діалектично, так як не визначає XIII пленум Виконкового Комітету Комуністичного Інтернаціоналу, а саме: “Революційний розвиток ОДНОЧАСНО І ЗАТРУДНЯЄТЬСЯ І ПРискорюється фашистським шаленством буржуазії”.

Все залежить від активної роботи компартій в усіх зміни завоювати і здобити робітничої класи, від їх успішної боротьби проти соціал-фашизму та проти опортунізму всіх гатувань. “Черемого революції ніколи не приходить сама. Її треба підготувати і завоювати. А підготувати і завоювати її може тільки сильна пролетарська, революційна партія”. (Сталін).

ІІ. Нісенбаум.

(Докінчення)

Фашизм у Німеччині прийшов до влади в період затяжної економічної кризи капіталізму. Достатньо нагадати, що в час приходу фашизму до влади в Німеччині процент використання виробничої моці в порівнянні з 1929 роком знизився майже на половину, являючи тільки 10,9 процент виробничої моці Німеччини.

Деякі демагогічні обіцянки Гітлера економічного відродити Німеччину, ліквідувати безробіття, тощо неминуче повинні були зазнати і зазнали повного краху.

До своєї кривавої річниць німецький фашизм прийшов з повними господарськими катастрофами, фінансовими банкрутствами. “Берлінер Тагеблат” в передовій про велику кризу в Німеччині писав: “національний обов'язок великої національної поширення оптимізму”.

300 мільйонів марок. До того ж дорожнеча надзвичайно велика. За “офіційною” статистикою сільською статистикою прогном 1933 р. року фашистського режиму тїп на жири, м'ясо, молоко, масло підвищились на 90 процент.

Замість обіцяного Гітлером поліпшення стану селянства німецький фашизм недавно підніс селянству аграрну реформу — закон про так звані “спадкоємні двори” за яким 54 процент всієї оброблюваної землі передано до рук 19 процент господарств, а з 3 мільйонів бідняцьких і карликових господарств залишилось землі менше ніж по 2 гектарі.

Все це прискорює дискредитацію фашизму в очах трудящих Німеччини. І навіть “стабільна депресія” не дала б, наприклад, німецькому фашизмові передешки, яку отримав італійський фашизм в період часткової капіталістичної стабілізації”. (Л. З. Мануїльський, доповідь на XVII з'їзді ВКП(б)).

Подруге, Італія підчас приходу фашизму до влади являла собою так звану “країну переможеної” — переможеної з імперіалістичної війни. Це далеко неможливо, трудящому фашизму не вдалося так успішно пошукати свої ідеї фашист-

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 61466

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середі.
 Видає Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і МcGregor, у Вінніпегу, Манітоба.
 Передплата на рік \$2.00
 Адреса:
FARMER'S LIFE
 Winnipeg, Man., Canada
 Cor. Pritchard Ave. & McGregor St.

**ВИБОРИ В ОНТЕРІО І САСКЕЧЕВАНІ
 ВПАДАЛИ В КОРИСТЬ ЛІБЕРАЛІВ**

Два провінційні консервативні уряди в Канаді, онтерійський під проводом прем'єра Дж. С. Генрі і саскечеванський під проводом прем'єра Дж. Т. М. Ендерсона, скандально провалилися у виборах, що відбулися 19 червня.

На 90 послів в Онтеріо ліберальна партія вибрала 66, консервативна 16, ліберально-прогресивна 4, Кооперейтив Камонвелт Федерейшн 1, незалежна 1, Юнаїтед Фармерс 1 і ліберально-лейбористська 1. Прем'єром провідції, яка вважалася за консервативну твердило, став ліберальний провідник Мичел Ф. Гелборн.

Ще гірша доля спіткала як званий консервативно-кооперейтивний уряд Ендерсона в Саскечевані, який на 54 послі не вибрав ні одного. Перший раз в історії цієї провінції консервативна партія не буде мати ні одного представника в парламенті. Після 5 років знову прийшла до влади ліберальна партія на чолі з Дж. Дж. Гардінером, вибравши 49 послів на всіх 55. Вибори в окрузі Атабаска відложено до 24 липня.

Кооперейтив Камонвелт Федерейшн, яка в цій провінції сховалася за невинну назву "робітничо-фермерської" партії, вибрала загалом 5 послів. Ця партія мала своїх кандидатів у всіх округах крім одного. Її провідник М. Дж. Колдвел, який проорокував, що камонвелтники прийдуть до влади в Саскечевані, погано провалився в Ріджайні. Камонвелтники вибрали своїх послів в округах Кат Найф, Гол Дік, Шоунон, Кіндерскі і Вадіна. Вони будуть офіційно опозицією в парламенті.

Перед виборами кружляли чутки, що Кооперейтив Камонвелт Федерейшн в Саскечевані була в порозумінні з консервативною партією Ендерсона. Ці поголоски, розуміється, заперечили камонвелтські і консервативні лідери. Навіть вже після виборів прем'єр Ендерсон заявив, що він "тішиться" тим, що виборці Саскечевану відкинули "соціалізм".

Це так про людське око, але де взяла "робітничо-фермерська" партія грошей на виборчу кампанію, яка коштувала їй найменше \$30,000, коли взяти під увагу, що кожний кандидат видав на вибори пересічно \$500, не включаючи виборчого депозиту? Ендерсон не міг ставитися ворожо до Сі-Сі-Еф з тої простої причини, що п'ять років свого урядування завдячує їй горстці "незалежних" і "прогресивних" послів, які його завжди підтримували. А деякі з цієї горстки кандидатів тепер з так званої "робітничо-фермерської" партії.

Обидва консервативні уряди приписують свою поразку теперішній депресії, що викликала загальне невдоволення між масами. Ліберальний провідник в Саскечевані, Гардінер, обіцяв перед виборами скликати спеціальну сесію парламенту в справі фермерських довгів. На що вудку зловив він багато фермерських голосів. На подібну вудку далися зловити Бенетові багато фермерів і робітників підчас останніх домініальних виборів, коли він обіцяв, що скличе спеціальну сесію домініального парламенту, щоб покінчити з безробіттям і знайти ринки на фермерські продукти.

Саскечеванські фермери переконані і то дуже скоро, що обіцянка Гардінера не принесе для них нічого доброго, як не принесе обіцянка Бенета. Справу довгів можуть полегшити тільки самі фермери, коли вони порозуміються між собою, створять об'єднаний фронт проти моргеджових компаній і скажуть фінансовим галапасам, що не платимо вам ані цента, бо не маємо звідки.

Незможні фермери в Саскечевані не мають найменшої причини радити тим, що до влади в тій провінції прийшла ліберальна партія. Ця партія була при владі в Саскечевані від 1905 аж до 1929 року. І коли підчас виборів в 1929 році вона провалилася, то не через кризу, бо тоді ще такої великої кризи не було, але через те, що вона витратила мільйони доларів на будову своєї політичної машини, на різних інспекторів та інших політичних наганячів, а на потреби фермерів не звертала уваги. Цього самого можуть сподіватися від неї саскечеванські фермери тепер.

Український націоналістам вдалося вибрати послом д-ра Драгана в окрузі Келвінгтон. Це просто славний випадок. Настрій населення був за ліберальною партією, в наслідок чого послом з цієї партії можна було вибрати першого-лішого чоловіка. Українські націоналісти пробували свого наця в кожній партії, бо така вже їх політика, і сталося так, що вибрали одного посла. Двом іншим українським націоналістичним кандидатам не пощастило.

Коли не ширяться нема ще повного висліді виборів в окрузі Нелл де між іншими кандидували тов. В. Е. Вігінс. Знаємо тільки, що послом в тій окрузі виїшов ліберальний кандидат Паркер. В тій самій окрузі кандидував з Сі-Сі-Еф український учень Дашкевичко.

Висліді виборів в Саскечевані не можна шукати за якусь зміну в користь фермерів і робітників в цих двох провінціях. На зміну консерватизму прийду до капіталістичного корита ліберали, а за яких чотирьох років знову консерватизм. А коли б навіть сталося таке чудо, що за кілька років до цього корита приступлять камонвелтський, то вони так само не зробить капіталістам кривди і будуть виконувати свою роль, щоб якнайдовше зашипити при їм кориті. Але в Саскечевані кандидатів фермерів і робітників лежить на канадських парламентах, а в славній камонвелтській партії на саскечеванській класі та її зловиків.

**СУДЯТЬ ФАРМЕРСЬКУ МОЛОДЬ, ЯКА
 РЯТУВАЛА СЕБЕ ВІД ГОЛОДУ**

Манітобський "фермерський" уряд викрив "велике ошуканство", якого допустилося велике число фермерських хлопців і дівчат, що пробували дістати реліф, аби врятувати себе від голодової смерті. В наслідок інвестиції, яку передала в цій справі манітед поліція в різних частинях Манітоби, 12 молодих фермерських хлопців і дівчат мають стати перед суд за те, що вони "під фальшивим претекстом" дістали пару доларів реліфу.

В південно-західній Манітобі, де минулого року не було майже ніякого врожаю через посуху й сарану, де цього року навіть пасовиська вигоріли, фермери вже тепер голодують. Дорослі фермерські хлопці і дівчата бачать, що їх батьки не можуть дати їм ніякого втримання, що в них є менші діти, які не можуть заробити собі на життя навіть тоді, коли б була робота, стараються різними способами влекшити тягар своїм батькам.

Що ж вони роблять? Деякі з них йдуть до міст і там пробують дістати реліф, але без успіху. Тоді вони йдуть до реліфової комісії і просяться на роботу до фермерів по \$5 місячно. Один такий хлопець з північно-західної Манітоби змінив своє ім'я і домагався, щоб реліфова комісія вислала його на роботу до фермера. Він хотів, щоб реліфова комісія вислала його на роботу до одного фермера, якого адресу він мав при собі.

Комісія погодилася, а тепер виявилось, що цей фермерський хлопець поповнив "великий злочин", бо пішов працювати на ферму свого власного батька за \$5 місячно. Цей "злочин" полягає в тому, що хлопець не хотів покидати своїх батьків та йти до Бенетових величезних кемпів в Океджоу, де в Манітобі, далеко від дому. "Фермерський" уряд потягнув цього щасливого хлопця до судової відповідальності за те, що він "під фальшивим претекстом" дістав кілька доларів реліфу.

**НЕМАЄ ВИГЛЯДІВ НА ФЕДЕРАЛЬНІ
 ВИБОРИ ЦЬОГО РОКУ**

Ліберальні послі до федерального парламенту говорять, що висліді виборів в Онтеріо і Саскечевані є смертельним ударом для консервативного уряду Бенета. Якщо Бенет мав яку надію на повновий вибір консервативної партії при найближчих домініальних виборах, говорять ліберали, то тепер її вже певно не має.

Бенет і його міністри мовчать. Вони не зробили ніякої офіційної заяви щодо висліді виборів в двох провінціях, але рядові консервативні послі признають, що домініальну консервативну партію зустріне незадовго судова її послідовників в Саскечевані і Онтеріо.

Звіти, які надійшли з різних виборчих округів в Онтеріо показують, що камонвелтські кандидати дістали бачко консервативної голови, головою по обидві частини провінції. Це саме можна сказати про голови Сі-Сі-Еф в Саскечевані.

Федеральна консервативна партія ніяк не може собі пошпити тої страшної катастрофи, яку стрінула консервативну партію в Саскечевані. Це не чувано річ, говорять консервативні, щоб в "демократичній" країні уряд відкинувся до населення і потерів таку червону ку, що не вибрав ні одного свого посла.

Загалом опінія в Оттаві та інше, що в онтерійських виборів в цих двох провінціях, уряд Бенета не робить виборів цього року. Консервативні послі говорять, що уряд Бенета журиться те пер не тим, щоб виграти вибори, але тим, щоб не провалитися в них так скандально, як це сталося в Онтеріо і Саскечевані.

Підібний випадок стався з одною молодою дівчиною з околиці Тюлон. Дівчина виїхала до Вінніпегу, щоб знайти собі роботу, але її не було. Що ж вона тоді робить? Йде до реліфової комісії і просить, щоб її вислали на роботу до фермера. Вона також змінила своє прізвище і дісталася на роботу до свого батька. Тепер її сказано звернути \$11.60, які вона дістала від реліфової комісії, а крім того заплатили \$3.95 судових коштів. Якщо вона цього не зробить, то має відсидіти два місяці у в'язниці.

Який "страшний злочин" поповнила ця дівчина! Вона не хотіла блукати вулицями Вінніпегу в голоді, не хотіла стати проституткою, щоб рятувати себе від голодової смерті, не хотіла йти далеко від своїх батьків і через те має тепер піти на два місяці до в'язниці, бо п'ять років, що в її батька не має грошей, аби він міг звернути до голодовою урядові Брекен реліф і судові кошти.

Уряд каже, що таких випадків "фальшивих претензій" в Манітобі є тисячі. Розуміється, що є, але їх не можна назвати "фальшивими претензіями", бо ця молодь хоче жити, вона не хоче вмирати голодовою смертю, її належить життя.

Дійсним злочином є те, що "фермерський" уряд Манітоби видає мільйон доларів річно на проценти для галапасів, які живуть з крові і поту фермерів, а на реліф для голодних фермерських родин не має грошей.

Уряд каже, що таких випадків "фальшивих претензій" в Манітобі є тисячі. Розуміється, що є, але їх не можна назвати "фальшивими претензіями", бо ця молодь хоче жити, вона не хоче вмирати голодовою смертю, її належить життя. Дійсним злочином є те, що "фермерський" уряд Манітоби видає мільйон доларів річно на проценти для галапасів, які живуть з крові і поту фермерів, а на реліф для голодних фермерських родин не має грошей.

**ВЕЛИКА ПОСУХА І СПЕКА
 В СКАНДИНАВІЇ**

Штокгольм. - Останніми днями в Скандинавії пещувана спека. Температура доходить до 30 градусів Цельсія. Такої температури в цей час року в скандинавських країнах не було вже більше як 100 років. З пещуваною спекою тече крига і сніг у горах. І це, особливо в Норвегії, призводить до повновисих річок. Вода в найбільшому озерах висихає і висихає на 1 метр. Із міста лісової фабрики Патіков. Вода розливає залізничні колії і вивертає мости.

Говернор Мінесоти в Сполучених Державах вислав міліцію в східню Мінесоту, щоб не впускала зголоднілих телят, які не мають що пасти в степках північної Америки і великими гуртами мандрують в пошукуванні за поживою, не вважаючи на кордони. Міліція Мінесоти тепер провадить боротьбу з виголоднілими телятами, які переходять кордони Мінесоти й пасуть траву.

**БРЕКЕН ДЯКУЄ МУНІЦИПАЛЬНИМ
 СЕКРЕТАРЯМ ЗА КООПЕРАЦІЮ**

Минулого тижня відбувалася в Вінніпегу конвенція муніципальних секретарів в Манітобі. На закінчення конвенції відбувся бенкет в одному з вінніпегських готелів. На цій бенкеті манітобський прем'єр Брекен дякував секретарям за їх кооперацію з урядом.

Брекен сказав, що муніципальні секретарі є важливою частиною урядового апарату. Як такі, вони упрікрсно визначилися зі своїх обов'язків відносно публичних робіт, освіти, здоров'я, соціального добробуту та інших активностей.

Незможні фермери Манітоби так само дають кредит муніципальним секретарям за їх щирю кооперацію з урядом Брекена. Що ця кооперація виїшла на користь банкірам, а на шкоду незможним фермерам, це справа інша, про яку на бенкеті не слід говорити.

Муніципальні секретарі кооперували з урядом аж надто добре, коли треба було зірвати аби цілком скасувати реліф для фермерів. Коли фермери приходили за реліфом до муніципалів, то звідтам посилено їх до уряду. Пришов фермер до уряду за реліфом, а там йому сказали йти назад до муніципалу, бо муніципалі є собі автономне тіло, над яким уряд "не має ніякої контролі".

Не гірше кооперували муніципальні секретарі з провінційним урядом в справі освіти. Коли прийшлося рішати, що важливіше, чи віддати банкірам проценти, чи рятувати школи перед замкненням, то банкіри завжди були перші. Так завжди робить провінційний уряд, то ніби чому інакше мали поступати муніципалі, які є частиною урядового апарату?

**СЛУЖІТЬ ДОБРИМ ПРИКЛАДОМ ДЛЯ
 НЕОРГАНІЗОВАНИХ ФАРМЕРІВ**

Перед нами лист одного симпатичного члена Фермерської Бюджетної Ліги в Альберті, в якому він згадує уривок на несправильну поведінку деяких членів її відділу в тій місцевості, головно на вживанні самогону. В листі говориться, що робітничо-фермерські організації в Канаді борються між іншими за викорінення самогону, пишуть й говорять про це на масових мітингах, але не всі члени організації погоджуються цієї думки. Іх найбільшій місцевості, ніше він, пишавсясь самогону навіть деякі організовані фермери, що на словах дуже часто виступають проти нього.

Ми не знаємо чи автор листа є дійсним симпатиком ЛФФ та інших наших організацій, чи дієно в тій місцевості є такі

Щодо публичних робіт, то тут так само притримувалося політики уряду. Хто робив за рік або за радним підчас виборів, тому давали час від часу відробити пару доларів на дорожці, а хто був проти рідфа або радного зі своєї варди, той не міг дістати пару доларів на мішок муки для голодної родини, коли за ним не випнулося більше число податковців.

Проценти для банкірів були важливі, як здоров'я фермерів. Коли фермер приходив до муніципалу і домагався лікаря для своєї хорої жінки або дитини, то йому говорено, що багато людей виздоровлюють без лікаря і багато вмирають без них. У вас дітей є досить, сказано було одному фермереві на муніципальному мітингу, як одного не стане, то навіть знаку не буде, а як вмире вам жінка, то набудете нову.

На бенкеті промовляв також муніципальний комішнер МекЛавд. Цей сказав, що земля є головним джерелом муніципальних прибутків. Завдяки добрій муніципальній машинерії, говорив він, муніципалі сколектували в 1933 році більше податків, як в котрійсь будь поодинокім році за останні десять років.

Значить, неправду говорять муніципальні секретарі і радні фермерам, коли кажуть, що муніципалі не має грошей на реліф, якщо 1933 рік був таким добрим роком для муніципалів. Дійсно добре працювали муніципальні і провінційні апарати, коли в такій для фермерів тяжкий рік потрафили сколектувати більше грошей, як десять років тому, коли будь-що-будь не було такої великої кризи, як минулого року.

Ми знаємо, що по їх Народних Домах відзначають, боються, чублять і обидляються по суті. Ми знаємо, що там вони вільно продають самогон, що там деморалізують ним фермерську молодь на забавах. Ми знаємо навіть про один випадок, де професійний бутлегер продавав в "патріотичнім" будинку самогон за одобренням членів заряду, а офісїя давав частину свого зарібку на "народну" цілю.

то цій "трагедії" там і кінець. Але інакше маєється справа, коли цю рукопашню викликав організований фермер. Тоді вістка про це бліскавкою облетить цілу околицю, а офісїя прилетить до газети, звичайно до ворожої, що "боніфікації" боються, рижуться і т. ін.

Звичайно, як ми згадали по вище, противники роблять з мухи вола, щоб очернтити наші організації і підкопати до них симпатії неорганізованих фермерів. Але чому давати їм хоч би найменшу причину до цього? Чому забувати, що організований фермер не сміє впадатися, бо чим же він тоді різниється від неорганізованого фермера? Чому не пам'ятати про те, що противники судять не одиницю, а цілу організацію за діла членів? Чому, зрештою, не плюнути на проклятий самогон і зовсім його не вживати?

Головно треба звернути увагу на те, щоб в Фермерських Домах не було нікого ані духу з самогону. Це в нас робиться, але покищо не сюди, бо ще й тепер трапляються випадки, що десь там аматор вище за сцену одного "михайлика", щоб була "відвага" грати представлення. Правда, це дуже рідкі випадки, але треба зробити так, щоб їх зовсім не було. Наші Фермерські Доми мають і мусять бути місцем тверезості і розсадниками культурно-освітньої праці. Ми мусимо беретти їх чистоти, як власного ока в голові. Коли це зрозуміють всі наші члени, так тоді наші противники не будуть мати чим воювати проти наших організацій і поодиноких її членів.

В наслідок довготривалої посухи в багатьох місцевостях в Югославії появилася велика кількість гловитих вужів. З різних частин країни надходять звідомлення про чисельні випадки смерті людей від укушення цих вужів.

ОСТАП СИНИЦЯ

Перший Фармерський Страйк в Канаді

Мирнам — це фармерське містечко, положе при Сіпінській залізничній дорозі около 115 миль на схід від провінціального столицького міста Едмонтону. Цю околицю і містечко замышкують на 95 проц. українці, що перед кількома десятиками літ заїхали сюди із Західної України.

В той час тутешня земля була вкрита густим, непроходимим лісом. Сьогодні його вже немає, бо трудолюбиві українські фармери своєю тяжкою працею викорчували грубий ліс і висвітали з землі каміння. Сьогодні на цих гомстедах і на куплених від Сіпінської компанії землях хвилює збіжжя, наче широке море, якому не видно кінця. Але в наслідок тяжкої праці багато цих піонерів вже не ходять, а закладве рачкують.

Околиця весела, а земля врожайна. Головну продукцію становить пшениця. Крім того фармери вирощують рогатий товар, свині, коні, вівці і домашню птицю. Значить, займаються мішаною господаркою. Цієї господарки навчилися вони не від уряду Бенета, ні, вони принесли її з собою зі старого краю. І цієї господарки навчалися вони своїх дітей.

Помимо цієї мішаної господарки, яку свого часу популяризував уряд Мекензі Кінга, а тепер робить те саме уряд Бенета, помімо тяжкої праці від ночі до ночі, тутешні фармери живуть в недостатках. Бо ціни на всі фармерські продукти впади далеко нижче коштів продукції і тому фармери не можуть сплачувати довгів за куплені землі і за різнорічну машинерію.

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЖИТТЯ УКР. ФАРМЕРІВ І РОБІТНИКІВ В МИРНАМ

Для успішного визиску капіталістична класа ділить трудящих на різні релігійні, національні і політичні угруповання. Під цим зглядом околиця Мирнам не лишилася позаду. Тут фармери діляться на католиків, старих і нових православних, адвентистів (суботників) тощо. Українці, які становлять величезну більшість в цій околиці, так само розбиті на різні табори.

В містечку Мирнам є два дома Український Народний Дім і Український Робітничо-Фармерський Дім. В першому з них гуртуються націоналістичні організації як "Союз Українських Самостійників" зі своїм органом "Український Голос", що виходить у Вінніпегу; "Українська Стрільська Громада", органом якої є "Ночний Шлях" в Саскатуні, та "Канадська Січова Організація" зі своїм органом "Українські Вісті", що виходять в Едмонтоні.

Верхи цих націоналістичних організацій пропагують між рядовим членством "соборну Україну" зі всіма буржуазними прикметами. Перша націоналістична організація проповідує "самостійну" Україну, друга захвалює фашизм і прямує до гетьманства.

Лідери цих організацій є запеклими ворогами Радянського Союзу взагалі, а Радянської України зокрема. Проти радянської влади і робітничо-фармерського руху в Канаді вони йдуть спільним фронтом, всі вони воюють брехнями й підлимими доносами. Про це ми обширніше поговоримо на іншому місці.

В другім домі гуртуються українські фармери і робітники, що є членами найбільшої культурно-освітньої робітничо-фармерської організації в Канаді, що називається "Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім", а скорочено "ТУРФДім". При відділі ТУРФДі існують Жіноча Секція і Секція Молоді.

Організація ТУРФДім є по формі українська, а по змісті пролетарська, класова. ТУРФДім, як культурно-освітня організація, навчає своїх членів і українське трудяще населення в Канаді розуміти світ так, яким він в дійсності є. Вони навчають шанувати трудящих інших національностей і рас та боротися за людське життя для всього трудящого загалу.

В цьому будинку приміщується відділ братньої організації Ліги Фармерської Єдності. Ця організація є економічна. Вона об'єднує незможних фармерів Канади до боротьби за оборону їхніх інтересів, без різниці на національність, релігійну або політичну приналежність.

Членство цих двох організацій до певної міри освободилося з-під впливу буржуазної ідеології, що вчить коритися можним, що роблять прохити їх, а не домагатися. Ці організації пошнорюють між трудящими пролетарську ідеологію, яка навчає їх бути вішними рабами нації, використовувати висискувачів, а голосно домагатися щастя на життя і боротися за нього.

Чи можна, отже, дивуватися, що капіталістична класа в Канаді старается переслідувати ці організації, як і всі інші революційні робітничо-фармерські організації в Канаді, а їх провідників саджає на довгі роки до в'язниць?

ПЕРШІ СПРОБИ ОБ'ЄДНАТИ ФАРМЕРІВ В МИРНАМ

Та частини фармерів і робітників, яка гуртується при фармерському Домі в Мирнам, завжди стреміла до того, щоб усунути висискувачів і була між ними, а фармерами і тейшими націоналістичних організацій, використовувати, шор-

цями якої були і зараз є націоналістичні лідери, бо ця ворожнеча приносила велику шкоду як одним, так другим.

Для спільного порозуміння рішено скликати конференцію Об'єданого Фронту. На цю конференцію запрошено націоналістичні організації в цій околиці вислати своїх представників. Конференція відбулася в листопаді 1932 року, саме перед голодним походом албертійських фармерів і робітників на столицьке місто Едмонтон. В той час пшениця платилася по 18 ц. за бушель, а випродувувати його коштувало фармера 84 ц., як це обчислив був професор саскешанського університету Свонсон.

Серед таких обставин здавалося, що фармерів можна буде об'єднати, бо грунт для такої об'єднання був ліхджий, але показалося, що це була дуже тяжка справа. Причини були такі:

На початку теперішньої економічної кризи в 1929 році ціни на фармерські продукти почали нагло падати в долину. Вірители наступали на те, щоб фармери рочно платили їм довгів рати з процентами, але фармери не могли сповнити цих домагань і почали котитися в економічну пропасть.

Треба було фармерам щось робити, для рятування своїх домівок перед вірителями, які не знали, що то значить слово "не могу", або "нема". Поодинокі фармери не могли ставити успішного опору вірителям, отже стало ясным, що для цього треба бойової фармерської організації. До того часу канадські фармери такої організації не мали. Правда, була "фармерська" організація, що називалася "Об'єднані Фармери Алберті" (Юнайтед Фармерс оф Алберта), але ця організація була фармерська тільки по назві, а на ділі була вона буржуазна. Та про це згадаємо пізніше.

РАДІКАЛЬНІ ФАРМЕРИ ЗАПОЧАТКОВУЮТЬ ОРГАНІЗУВАННЯ ЛІГИ ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ

Незможні фармери за підтримкою робітників почали творити нову фармерську економічну організацію — Лігу Фармерської Єдності (Фармерс Юніті Ліг.) Ця організація виробила бойову програму і від самого початку своєї існування керує боротьбою незможних фармерів проти викидань з фармів за довгів і податків, проти секвестрацій, за відповідний реліф і т. ін.

Така робота цієї дійсної фармерської організації була не на руку канадській буржуазії, тому вона почала організувати свої апарати для розбиття цієї організації, що вже на самім початку своєї існування загрожувала інтересам висискувачів. Пущено в рух буржуазну і панськьо-льокайську пресу, церкву, школу, радіо та буржуазні організації, заангажовано до цієї роботи вірних панських служальців. Почато наступ на тих, що зрозуміли причини своїх злиднів і вступали до організації, що несла їм слово класової боротьби і кращого життя. А щоб залакати мало свідомих фармерів і відтягнути їх від цієї організації, буржуазія зі своїми льокаями назвала ЛФЄ комуністичною організацією.

Проти ЛФЄ виступила вся зграя, що жила і далі хотіла жити з праці фармерів. Вона страшила фармерів 98 статтями кримінального кодексу, тією статтею, на підставі якої засуджують 8 робітничих провідників на довгі роки в'язниці в Кінгстоні, а коли це не помагало, тоді страшено фармерів депортацією. По собачому накидалися на ЛФЄ деякі тутешні українські учителі на своїх "відчитках" між фармерами. Немало страху напесили вони мало свідомим фармерам, що звикли боятися, мовчати і коритися банді висискувачів.

Тяжко було організувати ЛФЄ, маючи проти себе таку сильну і добре організовану опозицію. Але робота йшла вперед і відділи ЛФЄ зростали. Один такий відділ засновано в Мирнам і за його то стараннями було скликано в цій містечку конференцію Об'єданого Фронту, на якій фармери мали спільно обговорити потребу оборони їхніх інтересів.

На конференції були делегати від запрошених націоналістичних організацій. Але, на жаль, конференція не об'єднала фармерів, бо ті класні і резолюції, які ЛФЄ видвинула, виглядали для деяких фармерів з націоналістичних організацій як гострі. Націоналістичні делегати відпесили до конференції байдужістю, а в деяких випадках навіть з упередженнями. Отже перша спроба об'єднати мирнамських фармерів удалася.

Від того часу як до страйку виступила ЛФЄ в Мирнам не проголошували жодної роботи, бо не робили ніякої роботи. Все шитало, наче все було в порядку.

ЩО ЗАСТАВИЛО МИРНАМСЬКИХ ФАРМЕРІВ ВИЙТИ НА СТРАЙК

Економічне положення було причинною до страйку фармерів в мирнамському окрузі. З року на рік положення фармерів не поліпшувалося, а погіршувалося. "Мішана господарка" не витривала задовжених фармерів з довгів, що ці-

лим своїм тягарем злигли на їхні спрацьовані плечі. Економічна криза дала змагалься.

Фармерська пшениця продавалася по 40 центів бушель, а сільсько-господарська машинерія затримала свою ціну з воєнних і повоєнних часів, коли фармери продавали свою пшеницю по \$2.50 бушель, а коли фармери продавали пшеницю по 10 ц. бушель, то за живарку платили \$300 за само, як за так званих "нормальних" часів.

Чи могли, отже, фармери сплачувати довгів за машинерію? Чи могли вони платити муніципальні податки, які також трималися на своїй давній висоті? Ні, ніяк не могли, вони далі залізли в довг, бо не могли платити проценти. Школи в багатьох місцевостях замикались, учителі не діставали платні по кілька місяців і причмо голодували зі своїми родинами, бо шкільні дистрикти не мали фондів.

Впарі з цим збіжеві елевейторні компанії шукали більших зисків. Вони вовсім явно почали грабити фармерів. Агенти цих компаній в Мирнам почали сильно кривдити фармерів при грейдуванні збіжжя, головню пшениці. Кожний фармер відчував те, що його граблять в білий день, розтягають його мозольну працю і нема влади, щоб за ним впінулася.

В осені 1933 року перепадали дощі, але вони не перешкодили фармерам зібрати і змолотити збіжжя. Осінню непогоду використали агенти мирнамських збіжевих елевейторів для більшого зиску. Вони порозумілися між собою і мов на одну команду почали десь в 15 листопада купувати всю фармерську пшеницю за вогуку і кривдити на грейдах.

На такий шродажі фармери трапили дуже багато. Вони бачили цю несправедливість і розуміли її. Не можна сказати, щоб фармер, який продукує пшеницю через десятки років, не розумівся на її тестування і грейдування. І в цій випадку збіжевим агентам не повелося...

Хоч би ви свою пшеницю висушили на кухні і привезли до нас просто з кухні висушено, то ми цю пшеницю купимо за "тоф" (вогуку), бо таке розпорядження ми отримали телеграфічно з головних офісів збіжевих компаній, — говорили фармерам агенти збіжевих елевейторів в Мирнам.

Фармери заметушилися...

"Таж це рабунюк в білий день, на гладкій дорозі", говорили вони між собою. Це парікання прибрало нездовго масовий характер, обурення фармерів зростало, рвалася нитка їхній терпеливості, всі говорили: "Треба щось робити".

ЛІГА ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ ШЕ РАЗ НАМАГАЄТЬСЯ СТВОРИТИ ОБ'ЄДНАНИЙ ФРОНТ ВИЗИСКАНИХ ФАРМЕРІВ

Велике обурення фармерів перервало довгу мовчанку відділу ЛФЄ в Мирнам. Не можна мовчати тоді, коли маси протестують і шукають якогось виходу з неможливого положення. Треба братися до роботи, до боротьби проти висискувачів. Пущено в рух буржуазну і панськьо-льокайську пресу, церкву, школу, радіо та буржуазні організації, заангажовано до цієї роботи вірних панських служальців. Почато наступ на тих, що зрозуміли причини своїх злиднів і вступали до організації, що несла їм слово класової боротьби і кращого життя. А щоб залакати мало свідомих фармерів і відтягнути їх від цієї організації, буржуазія зі своїми льокаями назвала ЛФЄ комуністичною організацією.

Мітинг відкрив голова відділу ЛФЄ. Він коротко пояснив ціль мітингу. А щоб ЛФЄ не брала повного проводу в мітинг, бо ми знали, що вороги опісля це використують для своїх цілей, то голова відкрив номінацію на вибір голови з поміж присутньої публіки. На голову мітингу вибрано фармера Василя Котиниця, місцевого провідного члена націоналістичної організації, а на секретаря вибрано Івана П. Гоцалюка, секретаря місцевого відділу ЛФЄ.

На цій мітингу не було нікого "агітатора". Без агітації, своім простим, зрозумілими словами фармери почали говорити, яку кожен з них має пшеницю, коли молотить, де продає, як елевейторні агенти її грейдувають, що всі агенти, наче на одну команду, купують всю пшеницю за вогуку. Деякі фармери говорили, що вони возили ту саму пшеницю до елевейторів і сучасних містечках і там продавали її за 2 і 3 грейд суху, а в Мирнам давали їм 4 і 5 грейд вогуку. На мітинг не було ні одного фармера, який сказав би, що є вдоволення продаже своєї пшениці в Мирнам.

Внесено пропозицію, щоб вибрати делегацію з трьох і вислати її до збіжевих агентів з домаганням показати делегації телеграму від головних офісів, в якій наказується їм купувати всю пшеницю за вогуку. Делегація вибрана й післана, але такої телеграми вона не бачила. Це дало фармерам причину вірити, що її зонем не було та що ці агенти робили ці брехні "жарти" на свою власну руку, щоб збільшити компанійні зиски, бо з тих зисків щось і їм каше.

По довшій дискусії фармери ухвалили кілька резолюцій.

Перша резолюція домагалася від так званої "фармерської" провінціального уряду вислати негайно до Мирнам збіжевого інспектора, щоб він перевіряв поше сабствство відносин грейдування і тестування пшениці.

Другу резолюцію ухвалено анслати до п'ятиох збіжевих компаній, що мають свої елевейтори в Мирнам, з домаганням, щоб ті компанії забрали своїх агентів з Мирнам, бо вони втрачали гроші між тутешніми фармерами.

Третя резолюція домагалася, щоб збіжеві компанії доплатили гроші тим фармерам, які продали свою суху пшеницю за вогуку.

В четвертій резолюції було сказано, що фармери стримується з доставою збіжжя до елевейторів так довго, доки їхні домагання не будуть розглянені урядом і збіжевими компаніями.

П'ята резолюція домагалася від муніципалітету "Україна" припинення секвестрацій за задаткові податки, бо через страйк фармери не будуть продавати збіжжя і не будуть платити грошей на плачення податків.

ОБ'ЄДНАНІ ФАРМЕРИ ОКРУГА МИРНАМ ПОСТАНОВЛЯЮТЬ ВИЙТИ НА СТРАЙК ПРОТИ ЕЛЕВЕЙТОРНИХ КОМПАНІЙ

Слід згадати про те, що на цій мітингу деякі фармери з націоналістичних організацій говорили, щоб не вживати слова "страйк", а тільки "здержання", бо, мовляв, страйкують не господарі, а робітники. Фармери, що належали до робітничо-фармерських організацій, були з іншого погляду, але не перечили цьому, бо сама справа назви була за дрібно, щоб за неї сперечатися і перервати гармонійний настрій мітингу.

Після цих ухвал було рішено вибрати комітет з сімох, який мав зайнятися справою страйку і т. ін.

До комітету увійшли: Василь Котиниця, член Союзу Українських Самостійників; Том Юзвіч і Никола Корпан, члени Канадської Січової Організації; Михайло Хмільяр і Іван П. Гоцалюк, члени УРФМО і ЛФЄ; Іван Роса, симпатик УРФМО, і Никола Боднар, симпатик націоналістичних організацій.

Цей вибір відбувся без ніякої агітації одної або другої сторони. Було таке, що члени робітничо-фармерських організацій вносили до комітету членів націоналістичних організацій, а члени націоналістичних організацій вносили "большевиків". Одним словом можна сказати, що все відбувалося гармонійно. Отже, як бачили, страйковий комітет вибрано на базі Об'єданого Фронту.

Того самого вечора відбулося перше засідання страйкового комітету. На цьому засіданні вибрано за голову страйкового комітету В. Котиниця, а на секретаря І. П. Гоцалюка. Тому, що резолюції треба було виготовляти в англійській мові, то страйковий комітет рішив покликати до помочі "бізнесмена" Василя Галіну, члена УРФМО. Потім комітет виробив ряд оголошень і видав заяву про страйк.

На другий день в містечку Мирнам тихо, мов в домовині. Бізнесменів нема бо немає фармерів. Бізнесмени заметушилися. Скликали мітинг Борд оф Трейд. На цій мітингу вирішили вислати телеграму до збіжевої ради з домаганням, щоб вона негайно розслідила страйкове положення, бо в наслідок страйку замирає в містечку весь бізнес.

СТРАЙКОВА БОРОТЬБА ФАРМЕРІВ ЗААЛЯРМУВАЛА БІЗНЕСМЕНІВ МІСТОЧКА МИРНАМ

На цей аларм Борд оф Трейд дістав від представника збіжевої ради в Келгарі телеграму такого змісту:

"У відповідь на вашу телеграму бажаю сказати, що канадський збіжевий закон не містить застереження, яке дозволяло би вислати урядового збіжевого інспектора поза межі інспекційних пунктів. Едмонтон є нашим найблищим інспекційним пунктом. Збіжева рада не може примусити елевейторні компанії купувати збіжжя по таких грейдах, яких вона не хоче поставити на таке збіжжя. Коли фармери не є вдоволені грейдом, який ставиться на їх збіжжя, то вони можуть домагатися тимчасової поспідки від елевейторів на своє збіжжя, як також можуть домагатися, щоб елевейтори вислали ірбіку з їх збіжжя до урядового збіжевого інспектора для грейдування. Після того елевейторний агент має поладити справу на основі інспекторського грейду. Перечитайте регулямін ч. 19, виданий збіжевою радою, який є ввішеним при вході до кожного збіжевого елевейтора на фармах. Мирнамські фармери мають лік у своїх власних руках відносно положення, на яке вони скаржаться, коли вони використовувати збіжевий регулямін ч. 19. Дотеперішня інвентарція збіжевої ради показує, що приблизно 35 процент всього збіжжя в Мирнам в останніх двох тижнях в елевейторах, продавалася за сухе збіжжя. Копії інструкції до агентів показують, що вони мають тестувати щодо погостки все збіжжя, яке до них привозять на продаж і купувати його тільки на основі цього тестування. Я не міг довідатися, щоб який небудь агент дістав інструкції купувати сухе збіжжя за вогуку.

Цей спосіб дасть країні кілька мільйонів кількограмів цукру, значно збільшить цукрові запаси. Цього року спосіб проф. Талмуда буде застосований на одному з цукрових заводів України.

Ця ж таки бригада розробила спосіб зміцнювати грунт з допомогою емальсії в кілька разів, що дозволяє пристосувати глинну, піскову та ін. природні ґрунти для прокладання добрих шляхів. Вони ж вислали добрийо (драгунський) мінін, що відобувають в сульфідних (гній) і, яке збільшить урожай соціалістичних ланів на 30 процет.

Нові хати-ліябораторії організується дедалі більше нових хат-ліябораторій при передових колгоспах. За даними на 15 травня, в Харківській області вже налічується 654 хати-ліябораторій, Чернігівській області вже є 32. Широко розгортається сітка хат-ліябораторій в Дніпропетровській області.

Учора в харківській міській раді відкрилася нарада з питань організації хат-ліябораторій при колгоспах приміської смуги.

ВІСЛОВІВ ЛЕНІНА.

"Ми почали робити з преси заряддя освіти мас і навчання їх, як жити й будувати своє господарство без помішків і капіталістів". (Ленін).

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПОСОЛ ВІЛ'ЯМ БУЛЛИТ ПРО СВІЙ ВРАЖІННЯ З ХАРКОВА

Усе, що я бачив у Харкові, справило на мене надзвичайно добре вражіння, — заявив посол Сполучених Держав в СРСР Вільям Буллит на розмові з співробітником "Комуніста". — Обізнавшись під час об'їзду з Харковом, я побачив, що це — зразкове, чисте місто, з красивою архітектурою. З усього видно, що керівники, які дбають про Харків, знають, чого хочуть, і домагаються належного.

Посол далі говорить, що його також дуже зацікавило, що вдале розміщення заводів та фабрик, які він бачив, і висловлює жаль, що доведлося бачити їх тільки зовні, не побувавши всередині.

— На зворотнім шляху я сподіваюсь відвідати ці підприємства.

Буллит вдруге дав високу оцінку картинній галерії, яку він оглянув в інституті Тараса Шевченка, і подивився вражіннями двоє привітаним ним виставу театру державної опери. Буллит, між іншим, сказав:

— У вашій харківській опері прекрасні своїми вокальними властивостями виконавці.

ЦІННИЙ ВІНАХІД ПРОФЕСОРА ТАЛМУДА

Москва. — У ленинградському інституті фізичної хемії бригада молодого фізика проф. Д. Л. Талмуда розробила спосіб діставати більшу кількість цукру з цукрових буряків, при чому цей спосіб дозволяє видобувати половину цукру, що пропадає тепер, який за сучасного способу переходить в кормову патоку, що забирає до 20 процет цукру.

Спосіб проф. Талмуда полягає в пропусканні крізь розчин цукрових соків повітря та інших газів, в наслідок чого нецукри (речовини, що не мають цукру) спливають на поверхню у вигляді шумовиння, а цукровий сік спливає на дно.

Цей спосіб дасть країні кілька мільйонів кількограмів цукру, значно збільшить цукрові запаси. Цього року спосіб проф. Талмуда буде застосований на одному з цукрових заводів України.

Ця ж таки бригада розробила спосіб зміцнювати грунт з допомогою емальсії в кілька разів, що дозволяє пристосувати глинну, піскову та ін. природні ґрунти для прокладання добрих шляхів. Вони ж вислали добрийо (драгунський) мінін, що відобувають в сульфідних (гній) і, яке збільшить урожай соціалістичних ланів на 30 процет.

НОВІ ХАТИ-ЛІАБОРАТОРІЇ

По всіх областях України організується дедалі більше нових хат-ліябораторій при передових колгоспах. За даними на 15 травня, в Харківській області вже налічується 654 хати-ліябораторій, Чернігівській області вже є 32. Широко розгортається сітка хат-ліябораторій в Дніпропетровській області.

Учора в харківській міській раді відкрилася нарада з питань організації хат-ліябораторій при колгоспах приміської смуги.

ТЯЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ ТРУДЯЩИХ МАС У ФАШИСТСЬКІЙ ПОЛЬЩІ

(Від спеціального кореспондента «Фармерського життя» із Зах. України.)

Загальна нужда мас у фашистській Польщі починає ставати помітнішою, що третій — кравати приповідковою навіть у асфальт, а всі вони роблять лише буржуазному світі. Її не в силі одного одиноким, чи обуви не то що цих перед колом чужинців, що відвідують Польщу і то навіть чужинців-капіталістів, що найкраще успіблені до сучасної фашистської Польщі.

Приїхав оце недавно до Варшави один голляндець, представник групи великих голляндських капіталістів. Запросили його сюди спеціально в надії, що вдасться стягнути в Польщу бодай дешо так побажаного тут капіталу.

Возили його, кормили, поїли, показували їм парешті голляндські установи і на власну очі розглянулися по Варшаві і Польщі.

Походив по Варшаві кілька днів, поїхав тут і там сам без супроводу услужлих польських фашистів, вернувшись, спікував мапатки і на превелике здивування заявив усім коротко: їду!

Як, що?... а проєкти, а плани?... Не можемо робити тут ніяких інтересів — відкажи нас, каючи люльку голляндській капіталіст.

Чому? Причини? — замештаються польські достоянники. Дуже просто! — кинув цей.

Я бачив вулицю варшавську. В ніякому місті на заході Європи не бачив я так эле одітих людей. Оглядаю я спеціально мушин. Жінка може бути одягнена краще навіть понад свій бюджет, але це не вказує ще на ніщо. Вона не доїсть, а одягнеться. А одяг мушин це безпобоїзне мірило фінансового стану населення в найширшому значенні.

— Але ж це поверховний осуд, це може сточийний «плез-бс», або робітник який замештався на лихо тоді в панську дільницю — почали благаати фашистські польські «фінансісти».

— Був я всюди. Був по ресторанах і дорогах і таних. Бачив великих польських промишловців і великих поміщиків. Всі эле одягнені. Бачив бідніших, про тих і говорить нічого. Ваш край мусить перше виплисти з кидуючоїся в вічі нужди — і аж тоді може буде думати про доплив інвестиційних капіталів. У вас попросту брак покуцця...

Статистика?... Цифри?... Ах зберігайте їх для себе. Мені мої власні очі сказали більше ніж усі ваші цифри.

Голляндський капіталіст поїхав з грішми назад до дому. Вистане перейти двома-трьома вуличками якогонебудь більшого, чи меншого міста в Польщі, а відразу кинеться у вічі неймовірна впрост скількість репараційних вартатів так

Відень. — Католицький піп Фраци Айбель помер в минулу неділю внаслідок ушкодження неділю внаслідок ушкодження, якого він дізнав день передтим, коли перед дверема його резиденції експлуодувала бомба. Експлозія бомби настала саме тоді, коли піп стояв перед своєю резиденцією і говорив з католицьким фашистським штурмовиком і його жінкою. Штурмовик і його два приятелі були легко ранені.

КАТОЛИЦЬКИЙ ПІП ЗГИНУВ ВІД БОМБИ.

Відень. — Католицький піп Фраци Айбель помер в минулу неділю внаслідок ушкодження неділю внаслідок ушкодження, якого він дізнав день передтим, коли перед дверема його резиденції експлуодувала бомба. Експлозія бомби настала саме тоді, коли піп стояв перед своєю резиденцією і говорив з католицьким фашистським штурмовиком і його жінкою. Штурмовик і його два приятелі були легко ранені.

Відень. — Католицький піп Фраци Айбель помер в минулу неділю внаслідок ушкодження неділю внаслідок ушкодження, якого він дізнав день передтим, коли перед дверема його резиденції експлуодувала бомба. Експлозія бомби настала саме тоді, коли піп стояв перед своєю резиденцією і говорив з католицьким фашистським штурмовиком і його жінкою. Штурмовик і його два приятелі були легко ранені.

Відень. — Католицький піп Фраци Айбель помер в минулу неділю внаслідок ушкодження неділю внаслідок ушкодження, якого він дізнав день передтим, коли перед дверема його резиденції експлуодувала бомба. Експлозія бомби настала саме тоді, коли піп стояв перед своєю резиденцією і говорив з католицьким фашистським штурмовиком і його жінкою. Штурмовик і його два приятелі були легко ранені.

Відень. — Католицький піп Фраци Айбель помер в минулу неділю внаслідок ушкодження неділю внаслідок ушкодження, якого він дізнав день передтим, коли перед дверема його резиденції експлуодувала бомба. Експлозія бомби настала саме тоді, коли піп стояв перед своєю резиденцією і говорив з католицьким фашистським штурмовиком і його жінкою. Штурмовик і його два приятелі були легко ранені.

Відень. — Католицький піп Фраци Айбель помер в минулу неділю внаслідок ушкодження неділю внаслідок ушкодження, якого він дізнав день передтим, коли перед дверема його резиденції експлуодувала бомба. Експлозія бомби настала саме тоді, коли піп стояв перед своєю резиденцією і говорив з католицьким фашистським штурмовиком і його жінкою. Штурмовик і його два приятелі були легко ранені.

Відень. — Католицький піп Фраци Айбель помер в минулу неділю внаслідок ушкодження неділю внаслідок ушкодження, якого він дізнав день передтим, коли перед дверема його резиденції експлуодувала бомба. Експлозія бомби настала саме тоді, коли піп стояв перед своєю резиденцією і говорив з католицьким фашистським штурмовиком і його жінкою. Штурмовик і його два приятелі були легко ранені.

Промова М. Літвінова на відкритті сесії генеральної комісії роззброєння

ЖЕНЕВА, Швайцарія. — 29 травня відкрився сесія генеральної комісії конференції роззброєння.

Голова конференції Гендерсон підкреслив, що питання національної безпеки є «коріння» всього питання про роззброєння». Він говорив про необхідність угоди щодо міжнародної контролю над виробництвом та торгівлею зброєю і висунув принцип рівноправності.

Американський делегат Дейвіс заявив про готовність Сполучених Держав співробітничати з європейськими державами в питаннях організації безпеки та у виробленні спеціальних регіональних угод, проте це повинно стосуватися тільки європейських країн. Сполучені Держави не згодні брати на себе зобов'язання щодо цього.

Наприкінці Дейвіс заявив, що Спол. Держави бажають виробити міжнародну ефективну систему регулювання виробництва та торгівлі зброєю і військовим спорядженням. Говорячи про позицію Німеччини Норман Дейвіс заявив: «Якщо Німеччина бажає укласти конвенцію про роззброєння, а це так, безсумнісно і повинно бути, я не можу легко повірити, щоб вона не хотіла відновити переговори на базі, до якої вона раніше приєдналася».

Після Дейвіса на трибуну сходив тов. М. М. Літвінов, народний комісар закордонних справ СРСР. До моменту початку його промови сая переповнена. Всі делегати на місцях. Сесія вислухує тов. Літвінова з величезним напруженням інтересом.

ПРОМОВА ТОВАРИЩА ЛІТВІНОВА

Перед нинішньою сесією генеральної комісії стоять два питання. Перше — вона повинна констатувати можливість або неможливість виконання безпосереднього завдання конференції, а саме, розв'язання проблеми роззброєння, в останньому разі встановити причини невдачі. Дозволено сумніватися, щоб усі присутні тут делегати могли зійтися на єдиному висновку про причини невдачі, але, на мою думку, було б необхідно і дуже корисно, щоб хоча окремі делегати порівню висловили свої міркування щодо цього.

Друге питання, яке, мабуть, годиться турбуватиме комісію, це про дальшу долю самої конференції роззброєння. Необхідно буде вирішити, чи повинна вона продовжувати своє існування і чим його в такому разі наповнити, або ж вона повинна добровільно перейти до стану небуття.

Не чекаючи дальшої дискусії, я дозволю собі вже тепер у своїх міркуваннях висловити із факта неможливості знайти розв'язання проблеми роззброєння через несприятливість незгод, які виявилися, для короткості відзначити тільки основні незгоди. Уже від самого початку робит не тільки самої конференції, але й підготовчої комісії, виявилися дві корінні течії: одна — репрезентативна радянською делегациєю, а друга — майже всіма останими делегациями.

Радянська делегация не хотіла розглядати роззброєння як самостійне, самоцілісне завдання, що складається з економічних, бюджетних, агітаційних або інших питань. Ми хотіли бачити в роззброєнні найбільш справжній засіб скасування інституту війни, конкретне здійснення ту ідею, що була атодом в основу піднесення неіма державам світу пакта Бріана-Келлога про відмову від війни як засобу вирішення міжнародних спорів.

В НАС УХВАЛ НЕ БРАКУЄ, АЛЕ НЕМА КОМУ ТХ ВИКОНУВАТИ

Прудом, Саск. ланія. А може після провінціоально-су вишкають збочення з тра-вильної лінії, що між ступні виявляється в неадекватній кампанії патерні організації.

Кампанія ТУРФДім пропущена з певних причин, а що вже відноситься до травневої пресо-вої кампанії, то такого байдуж-ного відношення ніяк не можна толерувати.

Наші члени рішили попра-цювати як слід в травневій кампанії. Місцевий преском мав виробити план праці і дитячого бужж в цім окрузі, предложити його зарядові. Пі-Бува чука, що відкриється сля цього мала наступити дія дитяча школа, але і в цій спра-сая праця. Але що зробите, ко-ли ми вміємо ухвалювати, але Може зробиться дешо по вибо-пема між нами таких, які вмі-ли би переводити ці ухвали в життя. Вибачте, неправильно сказано, бо в нас є такі, що вмі-ють, але нема таких, що хочуть працювати.

В першу чергу на гостру критику заслуговує наш секре-тар преском, що навіть не по-дав до газети про план нашої кампанії, хоч це було йому припоручено. Місцевий заряд також заслужив на велику кри-тику, бо не скликав засідань, а не перевіряє праці в комітетах. Мабуть наш заряд думає, що йому не прийдеться червоніти, коли читатиме «Фарм. Життя».

В нас так зострою клясо-вої боротьби не слід легкова-жити організаційну працю, а головню різних кампаній, які є частиною клясової боротьби. Не можемо зробити багато, так зробим те, що є в наших силах. Зробити ми можемо позаду свідо-мості про те, як сильно докна-лася в нас пресова кам-Канаді.

ПРЕДСТАВНИК ОКРУЖНОМУ ГОВОРІВ ПРО ВАЖЛИВІ СПРАВИ НА НАШИХ ЗБОРАХ

Беліс, Алта. стемплі призначені лише для безробітних членів ТУРФДім і для тих фермерів, що поммо найкращою волі не можуть заплити повної місячої вкладки, тому в майбутньому треба звертати на цю справу пильні-шу увагу.

На мітингу виявилось, що наш пресовий комітет дуже ма-ло працював в травневій кампа-нії. Через те саме наше член-ство дуже її запедбало. Ріше-но, щоб травневу пресову кам-панію продовжати до 15 чер-вня. Перед закінченням мітингу ухвалено протестувати резолюцію проти арештування робітників в Едмонтоні, які вийшли на страйк при рельфових роботах. Резолюцію в цій справі висла-до до відповідних властей.

Після його промови вибрано в нас оборонний комітет, який вже почав свою роботу і буде старатися зробити, що тільки є в його силах, для оборони на-ших відділів ТУРФДім в Тю-лон, Ман і Едмонтон, Алта.

Товариш представник згадав також про значіння жітвідділу при нашій відділі ТУРФДім. По-кортотій дискусії рішено при-ступити до організування жи-твідділу і віддано цю справу в руки тугейшого заряду відді-лу ТУРФДім, який має вигото-вити потрібні плани.

Далі товариш представник висловив коротку промову про значіння Ліги Фармерської Єд-ності, зазначаючи, що в тепе-решній час поспешної боротьби на фармах за рельф та інші фар-мерські справи треба постара-тися, щоб в кожній фармерській місцевості був відділ цієї бойо-вої організації. По широкій дискусії вибрано товаришів, які мають зайнятися організаційним відділу ЛФЕ.

Овісля говорено про 5-центо-вий членський стемплі. Товариш говорив, що багато наших від-ділів досить їх стемплі, коли деякі члени мають платити нові вкладки вкладаючи до організації. Ця тисня півкупанням на бомбо-вози навішувати, як на залізнич-вагоні, з зазначенням переліку «Остенде-Інтерлак», «курити за-бороняється». Далеко не га-разд стоїть справа з контро-лю.

Після цього товариш представник висловив коротку промову про значіння жітвідділу при нашій відділі ТУРФДім. По-кортотій дискусії рішено при-ступити до організування жи-твідділу і віддано цю справу в руки тугейшого заряду відді-лу ТУРФДім, який має вигото-вити потрібні плани.

М. ЛІТВІНОВ, НАРОДНИЙ КОМІСАР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

ДО ЧИТАЧІВ МАНДРІВНОЇ БІБЛІОТЕКИ

Комітет Мандрівної Бібліотеки при Центральних Зарядах УРФМО у Вінніпегу відзначається до всіх читачів Мандрівної Бібліотеки, що затримали довгий час книжки у себе.

Дорогі товариші, читачі книжок Мандрівної Бібліотеки! На ваше бажання ми вислали вам книжки до читання з тим розумінням, що найдоше до двох місяців перечитайте їх та звернете назад до комітету М.Б., але з якихось причини ви цього не зробили, а тримаєте книжки у себе довше як повинні.

Тепер літній сезон і Комітет Мандрівної Бібліотеки мусить мати всі книжки в руках, щобі денні з них опра-вити та приготувати Мандрівну Бібліотеку для обслу-жити читачів на осенній і зимовий сезон.

Тому Комітет Мандрівної Бібліотеки кличе вас, това-риші читачі, що тримаєте у себе книжки Мандрівної Бібліотеки, аби ви звернули книжки негайно до Комітету Мандрівної Бібліотеки.

Віriamo, що по перечитанні цього оголошення ви виконаєте свій обов'язок, а тимчасним допоможете комітету в його дальній осенній і зимовій праці.

Вислайте книжки на адресу: MANDRIVNA BIBLIOTEKA Ukrainian Tabir Temple 609, Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

ВЕСІЛНІ ГОСТІ ДАЛИ ПОМІЧ СВОЇЙ ГАЗЕТИ

Ривертон, Ман. 13 травня відбулося вітчан-ня тов. Валюка Балашка і т-ки Лиски Гатковської у фармер-ській місцевості Ривертон.

Тому, що весілля відбувало-ся якраз в часі травневої кам-панії в користь української ро-бітничо-фермерської преси, то присутні не забули за свою прес-у, особливо за «Фармерське Життя», що несе світло правди між широким загаль україн-ського неможливого фармерсь-кого Канаді.

Тов. А. Рихло на запрошення до-присутніх гостей, щоб по змо-зі жертвували на пресовий фонд своєї газети і тим самим дали її нагоду дальше виходи-ти і поширювати освідлюю-чу працю між українським фармерством.

Присутні відкупилися на цей амет і зложили на лістку \$388 \$3.60 пресового фонду. Зложили такі: А. Рихло \$1; 50 ц.; 25 ц.; Балашка, Г. Рубаш-ко, М. Шенк, Ст. Витиш, В. Мостанчук; А. Бойко 20 ц.; 10 ц.; Тео. Козуб, Ів. Романюк; 10 ц.; Дмитро Босняк, Ів. Пе-трачук, Ів. Витиш, Р. Босняк. Жертводавцям щира подя-ка.

(Далі буде.)

